

Redakcja Oświatowa
Autor - Urszula Łączkowska

F.P.

DROGA DO SZKOŁY

BIT
Data 9.6.1969 r.

godz. 8.20-8.30

WYDANIE WYDZIAŁU MIESZKANIA I GOSPODARSTWA MIESZKANOWEGO

WYDZIAŁU MIESZKANIA I GOSPODARSTWA MIESZKANOWEGO

zakazanej dla dzieci i młodzieży

na wypuszczenie

Nr M-1

F.M. 6P

JL

Właściwie trudno powiedzieć, kto bardziej to przeżywa - rodzice, czy dzieci ? Jestem skłonna twierdzić, że dorosli. Dla tegorocznych ósmoklasistów rok szkolny, choć to dopiero początek czerwca - już się właściwie skończył. W większości szkół w klasach ósmych cenzury na absolwenckie świadectwa zostały już wystawione. Do głosu dąszyły teraz komitety rodzicielskie, które prześcigają się w pomysłach, jak absolwentom umilić rozstanie ze szkołą. Obmyśla się więc wycieczki, szkolne zabawy i tym podobne pożegnalne imprezy.

Ale wszystkie te atrakcje nie są w stanie przyćmić charakterystycznego dla czerwcowych tygodni niepokoju - co dalej ? Pod koniec tego miesiąca rozpoczną się egzaminy w szkołach średnich. Na ten moment czeka z biciem serca ponad 30 tysięczna rzesza tegorocznych ósmoklasistów województwa bydgoskiego. Jak do tego wązkiego wydania przygotowała się młodzież - trudno przewidzieć. Wiadomo natomiast, że poraz pierwszy w tym roku Kuratorium bydgoskiego okręgu szkolnego przeprowadziło zakrojoną na niespotykana dotąd wyjątkową skalę akcję, mającą zapobiec przypadkowości w wyborze kierunku dalszego kształcenia ucznia. Dotąd bowiem zdarzało się, że o wyborze szkoły średniej decydowali rodzice, kierujący się własnymi kalkulacjami i ambicjami, nie zawsze wprost proporcjonalnymi do zdolności i wrodzonych predyspozycji dziecka. Mieko to najczęściej miejsce w rodzinach inteligenckich, robotniczych.

W robotniczych i chłopskich domach natomiast - odwrotnie - bywało, że nawet uzdolnione dziecko wybierało z woli rodziców taki typ szkoły, który dawał perspektywę najwcześniejszego usamodzielnienia się. O wyborze szkoły decydowały również i same dzieci, kierując się ani rozsądkiem, ani rozeznaniem we własnych upodobaniach, a jedynie dzieciętą zasadą przyjaźni. Szkoła się więc do tej szkoły, którą wybrał cieszący się autorytetem serdeczny kolega, lub ukochana przyjaciółka z kawy szkolnej. Czasami do egzaminu w jednej i tej samej szkole średniej stawało pół klasy, kierując się wyłącznie upodobaniem ulubionego klasowego "wodza".

Ażeby wyeliminować do maksimum przypadkowość w wyborze szkoły średniej, w kwietniu tego roku we wszystkich klasach ósmych w całym województwie odbyło się tak zwane "badanie przydatności ucznia". Obserwacje te przeprowadzali psychologowie z poradni wychowawczo- zawodowych i zespołów badawczych. Ponieważ pracy był ogrom - przeszkolono ponadto 184 nauczycieli, którzy również przeprowadzali badania według ustalonych testów. Wyposażony w tego rodzaju dokumentację uczeń bywał poinformowany o tym, jaki dalszy kierunek kształcenia jest dla niego najbardziej odpowiedni. Zastosowano również pewne sposoby asekuracji, by cała pracochłonna i rokująca dobre rezultaty akcji nie zawiązała w próżni. Podania do szkół średnich trzeba było kierować tak zwaną drogą urzędową, to znaczy, rolę skrzynki kohtaktowej przejęły kierownictwa szkół podstawowych.

Oczywiście, tén sposób kierowania losem absolwentów szkół podstawowych nie jest również jeszcze doskonaly. Badania testowe ustalają stopień inteligencji i wrodzone predyspozycje dziecka. Wiadomo, że dobry matematyk, chemik, lub blyszczacy na lekcjach fizyki uczeń może kontynuować z równym powodzeniem naukę w każdym technikum, jak i w liceum ogólnokształcącym. Są każdego roku szkoły szczególnie możne. Do takich szkół należy w tym roku w Bydgoszczy Technikum Elektroniczne. Nie będzie w tym zbyt wielkiej przesady, gdy powiem, że połowa wszystkich dobrych matematyków z Bydgoszczy, z o yka podania do tej właśnie szkoły. Będzie więc pod koniec czerwca sporo rozczarowa , gdy z masy dobrych uczniów zostaną przyjęci do technikum tylko ci najlepsi z najlepszych.

Wiele kłopotów, jak zwykle nastęczał w k adzom oświatowym licea ogólnokształcące. Od kilku już lat w k adze oświatowe starają się przeciwdzia a  nadmiernej feminizacji tych szkół. Jak wiadomo, licea ogólnokształcące są  owym rezerwuarem, z którego w największym stopniu czerpi  narybek wyższe uczelnie. Bywają na wyższych uczelniach kierunki, gdzie najchętniej że względu na przyszły charakter pracy zawodowej - widziani są m czyzni. W ostatnich latach, takie uczelnie jak Akademie Huta ico-Górnicze, niektóre wydziały medycyny, i wydziały politechniczne, a także wyższe uczelnie wojskowe odczuwały coś w rodzaju niepokoju przy naborze nowych roczników studentów - ponieważ we sfeminizowanych liceach ogólnokształcących miały zbyt skabe zaplecze.

Podczas tegorocznych kwietniowych badań przydatności ucznia, starano się korygować nieco przyszły skład liceów ogólnokształcących na rzecz chłopców.

Ze statystyk znajdujących się w posiadaniu władz oświatowych wynika, że na 39 tysięcy tegorocznych absolwentów klas ósmych, 32 tysiące podejmie dalszą naukę w różnego typu szkołach. Z tego w liceach ogólnokształcących prawie 6 tysięcy. Najczęściej ten typ szkoły wybiera młodzież wywodząca się ze środowisk inteligenckich. Do liceów ogólnokształcących młodzież robotnicza i chłopska, a zwłaszcza robotnicza - niezbyt się garnie. Składa się na to caky szereg przyczyn. Licea ogólnokształcące w porównaniu ze szkołnictwem zawodowym są w gorszej - nazwijmy to - sytuacji materialnej. Jeśli w wództwie bydgoskim mamy obecnie 114 internatów, to licea ogólnokształcące mają ich zaledwie 21. Zwłaszcza jeśli chodzi o pozyskanie młodzieży wiejskiej - kwestia miejsca w internacie ma bardzo często decydujące znaczenie. Drugą ważną sprawą są kwestie materialne, ~~zzkazne~~. Dotyczy to głównie młodzieży z rodzin robotniczych. Główny Urząd Statystyczny, prowadzący między innymi badania nad polską rodziną, ustalił, że rodzina robotnicza to jeszcze w przeważającej mierze rodzina wielodzietna. Najtrudniej w taki rodzinie jest najstarszemu dziecku. Rodzice oczekują zazwyczaj po swym pierworodnym, że tak szybko, jak to jest możliwe, wzbogaci on swoimi zarobkami budżet rodziny. Ten argument waży także na wyborze szkoły. Bywa nią często zasadnicza szkoła zawodowa, nierzadko działająca przy Fabryce za-

trudniającej ojca bądź matkę. Jest rzeczą znamienią, że w rodzinach robotniczych najczęściej studiują na wyższych uczelniach młodsze z dzieci - wtedy, gdy budżet rodzinny jest już nieco odciążony.

Władze oświatowe w województwie bydgoskim, realizując Uchwały V Zjazdu Partii, precyzujące wyraźnie sprawę rozszerzenia dostępnosci na wyższe uczelnie dla młodzieży robotniczej i chłopskiej, widać pilną potrzebę zwiększenia ilości stypendiów właśnie w liceach ogólnokształcących. Po to, aby ułatwić sytuację materialną i zachęcić młodzież wywodzącą się z rodzin robotniczych do nauki w tym typie szkoły, która przygotowuje do wyższych studiów.

W pewnym sensie otwarty pozostaje jeszcze problem młodzieży wiejskiej. Oczywiście, gdy mówimy o ogólnokształcących i zawodowych szkołach średnich, decydujące znaczenie ma jej zdolność dziecka, niezależnie z jakiego środowiska się wywodzi. W mieście poważna liczba uczniów wybierze zasadnicze szkoły zawodowe. Na wsi, sporo młodzieży przygotowuje się do zawodu rolnika. Ale już od dawna wiadomo, że praca na gospodarstwie rolnym to nie dziedziczne przeznaczenie, lecz zawód, którego trzeba się nauczyć. Nie wystarczy tylko tematikować u ojca. Rolę pewnego rodzaju szkół zawodowych spełniają na wsi Szkoły Przysposobienia Rolniczego. Jest tych szkół w województwie 137. Młodzież jednak niechętnie na nie patrzy. Kuratorium uznając wiele powodów tej niechęci za skuszne, wychodzi z założenia, że Szkoły Przysposobienia Rolniczego, które uczą wszystkiego po trosze - należy w najbliższych latach zamienić w za-

sadnicze szkoły zawodowe, z dobrym zapleczem technicznym, które będą uczyć konkretnych zawodów, potrzebnych na wsi. A więc i tu, władze oświatowe stawiają na fachowość. Zamiat małych szkołek, istniejących nieomal w co drugiej wsi, planuje się organizowanie w każdym powiecie jednej lub dwóch zasadniczych szkół zawodowych. Przyczyną, do roku 1975 każdy powiat otrzyma internat, przeznaczony dla uczniów wiejskich zasadniczych szkół zawodowych.

A tymczasem nasi ósmoklasiści chodzą w aureoli sławy pierwszego w życiu tytułu absolwenta. Kopia piłkę, śpiewają do wtóru "Czerwonym Gitarom" i spią na ogół spokojnie. Od zmartwień, jak wiadomo - jesteśmy my, dorośli.